

WAALBORRIA

DE KROON VAN PRINSES SPITSOOR

Dit is het tweede verhaal dat zich afspeelt in het land Waalborria, waar wel 10.000 lieve, kleine, pluizige waalborriussen wonen.

Het is al twee jaar geleden dat de waalborriussen én koning Waalborrius bevrijd werden van de gemene Walter W.

Al twee jaar lang kunnen ze opnieuw vrij spelen, picknicken, een winterslaap houden, bloemetjes planten, bloemetjes buitenzetten,

En ... de koning vond een koningin! Het was liefde op het eerste gezicht. Zoals dat bij Waalborriussen gaat, loopt er ook al een kleine prinses rond, prinses Spitsoor.

Bij een prinses denk je natuurlijk aan mooie jurken, een propere snoet en nette manieren. Dat verwacht de koningin ook van haar kleine meisje

Maar prinses Spitsoor wil helemaal geen jurkjes met tule dragen. Met jurkjes kan je helemaal niet zo goed in bomen klauteren en in modder ploeteren. En dat zijn nu toevallig de favoriete bezigheden van de prinses, naast schommelen in de hoogste boomtoppen en elke dag een leuk praatje slaan met de dierenverzorger.

Ach, wat heeft de koningin het lastig met haar kleine deugniet. Ze komt iedere dag onder de modder thuis. Ze vloekt als een kleine ketter en ze zit nooit recht aan tafel. Maar een prinses is een prinses. Dus moet ze van de koningin wél altijd haar kroon dragen. Iedere dag, ja echt ie-de-re-dag, de hele dag lang!

Weet jij wat twee Waalborriussen doen als ze boos zijn op elkaar? Dan blazen ze elkaar in het gezicht. Ze bollen hun wangen op en blazen zo hard ze kunnen. Wie eerst in de lach schiet, verliest. En door al dat lachen, zijn ze niet boos meer.

Maar de dag dat prinses Spitsoor haar kroon kwijtraakt, blazen de koningin en de prinses elkaar urenlang in het gezicht. Toch lacht er niemand.

Alle Waalborriussen gaan op zoek naar de verdwenen kroon van de prinses. Na dagenlang zoeken is er nog steeds geen spoor van de kroon. Er zit niks anders op dan een nieuwe kroon te kopen.

Maar je vindt niet zomaar een kroon in het bos. Ook is er geen supermarkt waar je een kroon kunt kopen. Wie een kroon wil, moet op zoek naar een juwelier.

"Hij moet stevig op haar hoofd zitten, misschien met een lint eraan. Anders raakt ze hem zo weer kwijt," beveelt de koningin. De koning knikt. *"En het mag kosten wat het kost!"* vervolgt de koningin vastberaden. *"Nou, nou,"* protesteert de koning zwak. Maar na één boze blik van de koningin, roept de koning met luide stem: *"Laat alle juweliërs naar het paleis komen."*

Helaas zijn er in heel Waalborria maar drie juweliërs. Waalborriussen dragen namelijk geen juwelen. Ze dragen ook geen kleren. Ze hebben een zachte vacht die hen warm houdt in de winter en koel in de zomer.

De eerste juwelier heet Langevinger. Hij heeft lange, smalle vingers. Dat komt hem goed van pas bij zijn fijne werk. De tweede juwelier heet Scherpeblik. Hij heeft ogen die twee keer zo groot zijn als bij de andere waalborriussen. Ook dat is handig bij het maken van een juweel. De derde juwelier heet Lepetiep. Hij heeft een heel gemene grijns. Toch is hij de bekendste juwelier van heel Waalborria, want hij heeft altijd de mooiste diamanten in huis om de juwelen mee te bezetten.

Elke juwelier heeft een koffer vol kronen bij zich. Maar de koningin schudt koel met haar hand: *"De prinses kan toch geen tweedehandse gouden kroon dragen. Nee, jullie moeten een nieuwe kroon voor haar ontwerpen. We betalen een hele zak vol borria's voor de mooiste kroon."*

De juweliërs gaan meteen aan de slag. Eén week later staan ze weer voor de poort van het Waalborriapaleis. Precies op dat moment lopen prinses Spitsoor en haar beste vriendje Blozekaak de achterdeur uit om het nieuwe avonturenpad uit te proberen. Maar als Blozekaak hoort dat de prinses een nieuwe kroon krijgt, trekt hij haar weer mee naar binnen. Hij is wel heel nieuwsgierig naar de nieuwe prinsessenkroon. En niet alleen naar haar kroon, hij is nieuwsgierig naar alles wat de prinses bezit. Nieuwsgierig... en ook een beetje jaloers.

Hij is nieuwsgierig naar de speelkamer propvol speelgoed, waar de prinses nooit speelt (ze zoekt liever van de trapleuning). Ook naar haar koelkast vol dessertjes (al eet ze liever verse bosaardbeitjes die achter het kasteel groeien) en niet te vergeten: haar hemelbed waar je heerlijk op kan springen (en dat doet ze ook).

De kroon van de eerste juwelier blinkt van het goud. De naam van de prinses staat er in glitterende sierlijke letters op.

De tweede kroon is nog mooier dan de eerste. Hij is belegd met diamanten in alle kleuren van de regenboog.

Maar het is de derde kroon die alle monden doet openzakken. Deze kroon is licht en fijn, maar toch heel stevig. En hélemaal bezet met gele diamanten die fonkelen als sterren in de nacht.

De prinses zet de drie kronen één voor één op haar prinsessenhoofdje maar...

de eerste zakt meteen scheef over haar spitse oren.

de tweede is veel te klein.

en de derde... fonkelt en schittert zó hard... dat je de prinses niet eens kan aankijken. Dus dat is ook niets.

Blozekaak kijkt zijn ogen uit! Maar de prinses haalt haar schouders op en huppelt vrolijk naar buiten. Ook de koning haalt zijn schouders op en glipt weg naar de Borremarkt om chocoladepudding te kopen, zijn favoriete lekkernij!

De koningin haalt ab-so-luut haar schouders niet op. Ze blaast de drie juweliers in hun gezicht en zwiert hen de deur uit. Alleen juwelier Lepetiep sputtert tegen, maar het heeft geen zin. De deur vliegt onverbiddelijk dicht. Dan begint ze het hele paleis ondersteboven te halen om de verdwenen kroon terug te vinden. Zonder resultaat.

“Misschien heeft iemand hem gestolen”, denkt de koningin, en ze wordt nog bozer! *“Als ik de dief vind, eet ik hem op met huid en haar, én peper en zout!”*, gilt ze.

Wat is er toch gebeurd met de kroon van de prinses?
Kom je mee zoeken?

website: www.waalborria.be

